

Dosarul nr. 2ra-311/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Miron)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Ghibuș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Ghibuș împotriva Danielei Cucer, Marcelei Cucer, Vasile Roga, Martin Roga, Ion Roga, intervenienți accesorii Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și partajarea averii,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vasile Ghibuș și a fost menținută hotărârea din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La 03 decembrie 2014 Vasile Ghibuș a depus cerere de chemare în judecată împotriva Danielei Cucer, Marcelei Cucer, Serafimei Roga prin care a solicitat partajarea casei de locuit nefinalizate situate pe adresa or. Cricova, str. Biruinței 60 ani, nr. 8 ce a fost construită de Vasile Ghibuș și soția defunctă a acestuia Lilia Cucer după cum urmează: de a fi recunoscut dreptul de proprietate lui Vasile Ghibuș asupra 1/2 cotă-parte din casa de locuit situată pe adresa xxxxx; de a fi recunoscut dreptul de proprietate a defunctei Lilia Cucer asupra 1/2 cotă-parte din casa de locuit situată pe adresa xxxxxx; de a recunoaște dreptul de proprietate prin împărțire asupra cotei părți (o doime) ce-i revine defunctei Lilia Cucer în urma partajării averii dobândite împreună cu soțul Vasile Ghibuș din casa de locuit situată pe adresa xxxxx moștenitorilor acesteia, după cum urmează: de a recunoaște dreptul de proprietate în mărime de 1/4 din cota-parte ce-i revine defunctei Lilia Cucer în urma partajării averii din casa de locuit situată pe adresa xxxxx moștenitorului legal Vasile Ghibuș; de a recunoaște dreptul de proprietate în mărime de 1/4 din cota-parte ce-i revine defunctei Lilia Cucer în urma partajării averii din casa de locuit situată pe adresa xxxxx moștenitorului legal Daniela Cucer; a recunoaște dreptul de proprietate în mărime de 1/4 din cota-parte ce-i revine defunctei Lilia Cucer în urma partajării averii din casa de locuit situată pe adresa xxxxx, nr. 8 moștenitorului legal Marcela Cucer; a recunoaște dreptul de proprietate în mărime de 1/4 din cota-parte ce-i revine defunctei Lilia Cucer în urma partajării averii din casa de locuit situată

pe adresa xxxxx moștenitorului legal Serafima Roga; a aplica sechestrul asupra casei de locuit situate pe adresa xxxxxx și încasarea de la pîrîți a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 09 decembrie 2014 a Judecătorei Râșcani mun. Chișinău, a fost aplicat sechestrul asupra bunului imobil amplasat în xxxxxx (f.d.17).

Prin încheierea din 21 ianuarie 2016 a Judecătorei Râșcani mun. Chișinău a fost refuzat în primirea acțiunii reconvenționale depuse de pârâta Daniela Cucer împotriva lui Vasile Ghibuș, intervenient accesoriu Oficiul Stare Civilă Ciocana mun. Chișinău cu privire la declararea nulității căsătoriei (f.d.37-38).

Ulterior, Vasile Ghibuș reprezentat de avocatul Natalia Gratii, a depus cerere de concretizare a acțiunii împotriva Danielei Cucer, Marceli Cucer, lui Martin Roga, Vasile Roga și Ion Roga, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat, invocând că în anul 1996 reclamantul Vasile Ghibuș a început să concubineze cu Lilia Cucer.

A menționat că având intenția de a duce viață comună cetățenii Lilia Cucer și Vasile Ghibuș s-au cununat la Mănăstirea Sf. Nicolae, încă în anul 1997, ceia ce dovedește adevărul de cununie din 07 august 2019 de către Ieromonah Irimia, copia s-a anexat la cererea inițială.

Din anul 1996 până 2002 reclamantul a locuit conform vizei de reședință împreună cu Lilia Cucer, Marcela Cucer și Daniela Cucer în mun. Chișinău, str. xxxxx.

Reclamantul Vasile Cucer a locuit împreună cu Lilia Cucer 19 ani de zile, au cumpărat lot de pământ, au construit casa situată în xxxxxx, care la momentul de față încă nu este dată în exploatare, au crescut fiicele soției când erau mici. Atunci au hotărât să constituie o familie fără a o înregistra la organul de stare civilă deoarece nu era important și numai peste 15 ani de concubinaj, la 11 octombrie 2013 au ajuns la o hotărâre comună de a oficializa relația lor cu o înregistrare oficială la Organul de Stare Civilă s. Ciocana sub nr. 818, ceia ce confirmă extrasul din certificatul de căsătorie anexat la prima cerere de chemare în judecată.

A susținut că prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău devenită definitivă, a fost respins apelul declarat de Daniela Cucer și Marcela Cucer și a fost menținută hotărârea din 30 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marcela Cucer împotriva lui Vasile Ghibuș, intervenient accesoriu Serviciul de Stare Civilă privind declararea nulității căsătoriei nr. 818 din 11.10.2013 înregistrată la OSC Ciocana.

A indicat că începând cu anul 2005, Vasile Ghibuș împreună cu soția sa Lilia Cucer au început să construiască din temelie casa de locuit situată în xxxxx. Cel mai mult a fost investit în construcția acestei case de locuit în anul 2013. Reclamantul Vasile Ghibuș a avut lucru bine plătit reparând automobilele într-o clădire arendată. Casa a fost construită cu ajutorul prietenului de familie Olaru Ilie, vecinului Frumusachi Vitalie, vecinului Midrigan Eduard.

Reieșind din răspunsul Primăriei or. Cricova nr. 05-5/330 din 25 martie 2019 la momentul actual casa sus-menționată este autorizată, la 24 iunie 2005 a fost eliberat certificatul de urbanism sub nr. 54, la 05 septembrie 2007 a fost eliberată autorizație de construcție sub. 582 (anexată la prezenta cerere), și urmează a fi dată în exploatare conform legislației în vigoare. Imobilul dat este cu gradul de finalizare

90%, dar încă nu este dat în exploatare pe motiv că pârâtele Daniela Cucer și Marcela Cucer nu doresc să o împartă cu reclamantul Vasile Ghibuș și nu permit să intre în casă reprezentanților Primăriei pentru a stabili gradul de finalizare și a da casa în exploatare.

A relatat că în această perioadă de timp reclamantul Vasile Ghibuș a investit toți banii în construcția acestei case de locuit, care de fapt a fost ridicată la 80 % din venitul reclamantului, fapt confirmat prin recipise și chitanțe ce dovedesc cumpărarea materialelor de construcție și ridicării casei de locuit sus-menționate, însă aduce la cunoștință că au rămas în casa dată din care au dispărut. Pe lângă aceste acte, din casă au dispărut certificat de urbanism, autorizație de construcție în original și proiectul casei de locuit nefinisate, ce se dovedește prin depunerea plângerii la Inspectoratul de poliție s. Râșcani, anexat la cerere de chemare de judecată inițială.

Primăria or. Cricova a refuzat să elibereze documentele enumerate mai sus pe motiv că la momentul actual părțile se află în litigiu. A precizat că reclamantul Vasile Ghibuș a fost nevoit să părăsească casa din litigiu din cauza conflictelor apărute cu pârâtele Daniela Cucer și Marcela Cucer după decesul soției sale Lilia Cucer, ceia ce poate să confirme și polițistul de sector chemat de nenumărate ori la fața locului. La momentul actual în casa sus-menționată locuiesc numai pârâtele Marcela Cucer și Daniela Cucer, iar reclamantul Vasile Ghibuș o bună perioadă de timp a fost nevoit să închirieze alt apartament pentru trai, suportând cheltuieli destul de mari, iar acum este plecat peste hotarele țării pentru a întreține familia nou creată.

A notat că terenul cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața 0,0601 ha, situat în mun. xxxxx, pe care este ridicată casa de locuit este înregistrată după 4 persoane: Vasile Ghibuș, Daniela Cucer, Marcela Cucer și Serafima Roga care dețin a câte 1/4 cotă-parte din acest bun imobil cu nr. cadastral xxxxx, în baza certificatelor de moștenitori legali nr. 2735, 2736, 2737, 2738 din 05 septembrie 2014, ceia ce confirmă certificatul de la OCT din 18 iunie 2018.

În legătură cu faptul că s-a iscat conflict între părți, pârâtele nu doresc să împartă casa de locuit cu darea ei în exploatare și înregistrarea la OCT Chișinău pe calea amiabilă, nu sunt determinați proprietarii acesteia, de aceia reclamantul Vasile Ghibuș a fost nevoit să se adreseze în instanța de judecată.

A mai menționat că casa de locuit sub nr. cadastral xxxxx, este construită la 90 %, ceia ce confirmă planul geometric al bunului imobil (extras din baza de date grafică) de la OCT Chișinău 1 din 21 martie 2016, dar nu este dată în exploatare (se anexează la cerere). În plus existența casei de locuit pe adresa xxxxx se confirmă și prin certificatul sub nr. 05-5/69 din 22 ianuarie 2016 eliberat de Primăria Cricova (anexat la cererea de chemare în-judecată inițială), unde este accentuat faptul că pe adresa susmenționată este amplasată casa de locuit în limitele terenului privat.

În conformitate cu art.26 al.(1) Codului familiei, la împărțirea proprietății comune în devălmășie a soților și determinarea cotelor-părți din acesta, părțile soților sunt considerate egale dacă contractul matrimonial nu prevede altfel.

A subliniat că potrivit legislației în vigoare reclamantului Ghibuș Vasile îi revine o 1/2 cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral xxxxxx - casa de locuit nedată în exploatare aflată în litigiu, în plus îi revine 1/4 din cota-parte defunctei

Lilia Cucer ca moștenitor legal după împărțirea averii comune în devălmășie cu alți 3 moștenitori legali: Cucer Daniela, Cucer Marcela și Roga Serafima.

A invocat faptul că între timp în anul 2015 a decedat și alt moștenitor legal Roga Serafima, după care conform datelor de la Ministerul Justiției RM la situația din anul 2018 nimeni nu a acceptat succesiunea. Astfel, a considerat că este necesar ca instanța de judecată să hotărască problema repartizării cotei-părți din casa de locuit în litigiu ce aparține defunctei Lilia Cucer, deoarece ulterior o să fie dificil la notar de a stabili cota fiecărui moștenitor în privința averii defunctei Lilia Cucer.

Prin cererea de chemare în judecată concretizată, Vasile Ghibuș a solicitat împărțirea casei de locuit nefinalizate situate pe adresa xxxxxx construită de către Vasile Ghibuș și soția decedată Lilia Cucer în modul următor: a recunoaște dreptul de proprietate după Ghibuș Vasile la o 1/2 cotă- parte din casa de locuit situată pe adresa xxxxx; a recunoaște dreptul de proprietate după Cucer Lilia la o 1/2 cotă- parte din casa de locuit situată pe adresa xxxxxx; a recunoaște dreptul de proprietate prin împărțire asupra 1/2 cote- părți ce îi revine defunctei Lilia Cucer în urma partajării averii dobândite împreună cu soțul din casa de locuit situată pe adresa xxxxxx moștenitorilor acesteia în mod următor: - a recunoaște dreptul de proprietate în mărime de 1/4 din cota- parte ce îi revine defunctei Lilia Cucer în urma partajării averii din casa de locuit situată în xxxxxx moștenitorului legal Ghibuș Vasile; a recunoaște dreptul de proprietate în mărime de 1/4 din cota- parte ce îi revine defunctei Lilia Cucer în urma partajării averii din casa de locuit situată în xxxxxx, moștenitorului legal Cucer Marcela, a recunoaște dreptul de proprietate în mărime de 1/4 din cota- parte ce îi revine defunctei Lilia Cucer în urma partajării averii din casa de locuit situată în xxxxxx moștenitorului legal Cucer Daniela; a recunoaște dreptul de proprietate în mărime de 1/4 din cota- parte ce îi revine defunctei Cucer Lilia în urma partajării averii din casa de locuit situată în xxxxxx moștenitorului legal Serafima Roga. Luând în considerație faptul că în anul 2015 Roga Serafima a decedat, a recunoaște dreptul de proprietate asupra 1/4 cote-părți ce îi revine defunctei Serafima Roga în urma moștenirii averii după decesul fiicei Lilia Cucer din casa de locuit situată pe adresa xxxxxx moștenitorului legal – statului pe motiv că nimeni nu a acceptat succesiunea; de a încasa din contul pârâților în folosul reclamantului cheltuielile de judecată pentru acordarea asistenței juridice.

Prin hotărârea din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Vasile Ghibuș (f.d.152, 158-165).

Nefiind de acord cu soluția primei instanței, la 24 iulie 2019, Vasile Ghibuș a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 iulie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Vasile Ghibuș și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 iulie 2019.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a aplicat prevederile art. 284, 344, 345 alin. (1), 371 Codul civil, în vigoare pînă la 01 martie 2019, art. 19 alin. (1) Codul familiei și a stabilit că la 11 octombrie 2013 Vasile Ghibuș și Lilia Cucer au înregistrat căsătoria la Organul de Stare Civilă s. Ciocana sub nr.818, fapt

ce se confirmă prin extrasul de pe actul de căsătorie, seria nr. EC-I 0437100 (f.d.9, vol. I).

La caz, a constatat instanța de apel că până la înregistrarea căsătoriei cu Vasile Ghibuș, Lilia Cucer a mai avut două fiice născute dintr-o altă relație, și anume Marcela Cucer și Daniela Cucer.

Conform actelor cauzei rezultă că Lilia Cucer a deținut cu drept de proprietate terenul cu modul de folosință – pentru construcții cu suprafața totală de 0,0601 ha cu numărul cadastral xxxxxx, care a fost substituit cu numărul cadastral xxxxxx la data de 16 iulie 2014 situat în xxxxxx, în baza contractului de vânzare-cumpărare, cu nr.2361 din 03 septembrie 2002, autentificat la biroul notarului, Boris Gratii, înregistrat la OCT Chișinău filiala ÎS „Cadastru” la 10 octombrie 2002 cu nr. 41576/2002.

Tot din actele cauzei a stabilit instanța de apel că Lilia Cucer a decedat la 20 ianuarie 2014, la scurt timp după oficializarea căsătoriei cu Vasile Ghibuș, la 11 octombrie 2013. Faptul decesului ultimei se atestă prin certificatul de deces eliberat de OSC mun. Chișinău la 12 noiembrie 2014, seria DC –IV 1266324 (f.d.7, vol. I).

După cum rezultă din certificatul de moștenitor legal nr.2738 din data de 05 septembrie 2014 lui Vasile Ghibuș ca moștenitor al averii rămase după decesul Liliei Cucer decedată la 20 ianuarie 2014, i-a fost determinată $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu modul de folosință – pentru construcții, nominalizat mai sus (f.d.8, vol. I).

Tot din materialele cauzei reiese atribuirea cu drept de proprietate lui Vasile Ghibuș a $\frac{1}{4}$ cotă parte din terenul cu modul de folosință – pentru construcții situat în mun. Chișinău, or. Cricova, nr. cadastral xxxxxx, suprafața de 0,0601 ha, fapt stabilit și prin extrasul din Registrul bunurilor imobile anexat la materialele cauzei (f.d.131, vol. I).

La caz, a mai stabilit instanța de apel că, dreptul de proprietate a câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu modul de folosință – pentru construcții situat în xxxxxx, suprafața de 0,0601 ha a fost înregistrat și după Daniela Cucer în temeiul certificatului de moștenitor legal nr.2737 din 05 septembrie 2014; Marceli Cucer în temeiul certificatului de moștenitor legal nr.2736 din 05 septembrie 2014 și după Serafima Roga în temeiul certificatului de moștenitor legal nr.2735 din 05 septembrie 2014 (f.d.131, vol. I).

În acest context, reieșind din circumstanțele constatate raportate la prevederile art.1500 alin.(1) lit. a) Codul civil, Colegiul instanței de apel a conchis că instanța de judecată corect a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea depusă de Vasile Ghibuș, întrucât după decesul defunctei Cucer Lilia moștenitorii Cucer Daniela, Marcela Cucer, Serafima Roga inclusiv și reclamantul Ghibuș Vasile și-au realizat în totalitate dreptul de acceptare a succesiunii și înregistrare cu drept de proprietate a câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul deținut de defunctă, fapt ce se confirmă prin certificatele de moștenitor legal și Extrasul din Registrul bunurilor imobile, fiind decăzută necesitatea recunoașterii faptului respectiv prin hotărâre judecătorească.

Totodată, instanța de apel aplicând prevederile art. 370 Codul civil, 19-21, 25-26 Codul familiei, a atestat că până la înregistrarea căsătoriei între Vasile Ghibuș și Lilia Cucer în anul 2013, a fost procurat lotul de teren și s-a inițiat construcția casei de locuit din xxxxxx. Iar prin informația eliberată de Primăria Consiliului orășenesc

Cricova nr. 05-5/69 din 22 ianuarie 2016, se confirmă existența și amplasarea casei de locuit pe adresa menționată (f.d.134, vol. I).

Potrivit informației eliberate de Primăria și Consiliul orășenesc Cricova se constată că, pentru imobilul cu nr. cadastral xxxxxx au fost eliberate certificatul de urbanism nr.54 din 24 iunie 2005 și autorizația de construire nr.582 din 05 septembrie 2007 pentru construirea casei de locuit, iar ulterior urma să fie dată în exploatare (f.d.133, vol. I).

Astfel, instanța de apel a considerat justă și argumentarea instanței de fond, prin care a indicat că, până la momentul actual construcția din xxxxxx nu a fost dată în exploatare, or, instanței nu i-a fost prezentat un act veridic din care ar rezulta cu certitudine că construcția menționată este finisată și dată în exploatare, respectiv acest bun nu face parte din masa succesorală, motiv pentru care notarul nu a eliberat certificate de moștenitor și pentru acest bun.

În corespundere cu art. 372 alin. (3), 1444 Codul civil și 23 Codul familiei, instanța de apel a stabilit că prima instanță, corect a argumentat că bunurile dobândite de soț până la încheierea căsătoriei, precum și cele dobândite cu titlu gratuit, constituie proprietate personală a acestuia și nu se supun partajării, excepție fiind doar cazul când în timpul căsătoriei soții au adus îmbunătățiri bunurilor care au mărit considerabil valoarea acestora.

Mai mult decât atât, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a statuat că bunul a cărui partajare se solicită, precum și stabilirea cotelor între succesori, a fost inițiat spre construcție fiind eliberat în acest sens autorizație de construire în anul 2007 (f.d.133), însă reclamantul Vasile Ghibuș nefiind la acel moment în relație de căsătorie cu Lilia Cucer, fapt care nu a fost combătut de apelant nici în instanța de apel prin probe pertinente și concludente.

În ceea ce privește pretenția cu privire la partajarea unui bun inițiat spre construcție până încheierea căsătoriei cu defuncta Lilia Cucer, instanța de apel a conchis că prima instanță just a punctat că, bunul respectiv se prezumă a fi bun personal al defunctei Lilia Cucer până la proba contrară. Or, apelantul în cauză nu s-a conformat acestor cerințe și nu a prezentat instanței probe pertinente și admisibile în sensul cerințelor art. 121-122 CPC, care confirmă sau ar combate faptul că a efectuat investiții considerabile în construcția menționată, contribuind în acest sens la mărirea valorii bunului solicitat de a fi partajat.

La 15 decembrie 2020 Vasile Ghibuș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată sau a aplicat eronat normele de drept material, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei și încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A susținut că instanța de apel la examinarea cauzei nu a ținut cont de faptul că Vasile Ghibuș împreună cu membrii familiei sale nu pot folosi terenul cu nr.

cadastral xxxxxx, proprietate comună, precum și casa de locuit, fapt prin care i se încalcă dreptul de proprietate garantat de legislația națională și internațională.

A mai susținut că instanța de apel și prima instanță la examinarea cauzei date au ignorat prevederile art. 23-36 din Codul familiei.

La 26 ianuarie 2021, în adresa intimațiilor Curtea Supremă de Justiție a expediat copia cererii de recurs depusă de Vasile Ghibuș cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d.61, vol. II).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Se constată că decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020 a fost expediată recurentului la 27 noiembrie 2020, însă la actele cauzei lipsesc probe prin care s-ar confirma faptul recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat de Vasile Ghibuș la 15 decembrie 2021 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Ghibuș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasile Ghibuș ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vasile Ghibuș se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru